

73

17. marz

Holræsagjald skal greiða árlega af öllum húsum, sem standa við götu eða opið svæði, sem holræsi hefur verið lagt í. Skal gjaldið lagt á eftir fasteignamati og vera 10 — tíu — pro mille af fasteignamati hvers húss, enda sé lágmarksgjald fyrir hvert hús 40 — fjörutíu — krónur.

Gjöld þessi getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað eftir ástæðum um allt að 20%.

4. gr.

Holræsagjaldið greiðist af húseiganda og ber hann ábyrgð á greiðslu þess. Gjaldið hefur lögtaksrétt og er það tryggt með lögveðsrétti í húsi og öðrum mannvirkjum húseiganda, svo og lóð húseiganda, ef hún er eignarlóð hans, næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar sammingsveði og aðfararveði. Gjaldalagi holræsagjalds er 1. október ár hvert, en kostnaður við lagningu holræsa greiðist að lög lokinni.

5. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 500 krónum. Mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal fara með sem almenn lögglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 17. marz 1945.

Finnur Jónsson.

Páll Pálmason.

74

20. marz

L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

fyrir Siglufjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppprot eða óspektir ekki eiga sér stað. Menn mega ekki byrpast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi, svæði, er almenningur fer um eða ætlað er til almennings afnota, svo sem leikvellir, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingahús, almennar knattborðsstofur, afgreiðslustaði bifreiða, leikhús, önnur samkomuhús, sölubúðir, opinberar skrifstofur og önnur samkomuhús, þar sem opinber eða almenn afgreiðsla fer fram eða umferð um, gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því, er við á.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, eða annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, þá skulu menn haga sér eftir þeim fyrirætlum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

2. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, blístra eða hafa annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem getur raskað allsherjarreglu eða ónáðað þá, er um fara eða nálægt búa.

3. gr.

Enginn má að þarflausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast nokkuð að, er ónáðar eða ónáðað getur íbúendur húsa.

74

20. marz

4. gr.

Á götum, eða þar sem hætta getur stafað af, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, ekki gera rennibrautir, né renna á skautum, skíðum eða sleðum eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leika, er hindra eða hindrað geta umferðina. Bannað er að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um götur eða svæði, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið.

5. gr.

Á götum eða yfir götur eða svæði, sem almenningur fer um, má eigi skjóta með örvaboga, lyklabyssum, byssum eða öðrum skotvopnum, kasta gafflokum eða kasta öðrum kastlækjum eða henda henditækjum, ekki kveikja í púðri, skoteldum eða öðrum öðrum sprengiefnum, ekki kasta steinum, glerbrotum, snjóköggjum, torfi, óhreindum, vatni eða öðru, er tjóni eða óþægindum geti valdið þeim, er um slíka staði fara. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu með skotelda, er sérstaklega stendur á, enda séu leyfin þá bundin við ákveðin svæði. Án leyfis lögreglustjóra má ekki tendra bál eða ganga með blys. Sprengingar má aðeins gera með sérstöku leyfi lögreglustjóra, og þer bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni má aðeins geyma, þar sem lögreglustjóri ákveður.

6. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannaferi eða í búningi, sem misbýður velsemi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er hannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að vera áberandi ölvaður, með því að ávarpa menn ókurteisum eða ósæmilegum orðum, með því að sýna af sér ósæmilegt látbragð, fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

7. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða fjörur kaupstaðarlóðarinnar, eða svo nálægt landi, að hneyksli geti valdið, eigi heldur nálægt skipum, sem á höfninni liggja, ef það getur hneykslað nokkurn. Enginn má baða sig eða þvo sér í Hvanneyraránni, vatnsleiðsluþrónni eða þeim uppsprettum og lækjum, er renna í ána eða þróna, eða öðrum lækjum, sem vatn er notað úr til neyzlu.

8. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannaferi, er skyldur að segja rétt til nafns síns og heimilis, þegar lögregluvaldið krefst þess.

9. gr.

Bifreiðastjórum er skylt að gæta þess, að gera engan óþarfa hávaða að næturlagi. Sírenumerki má aðeins viðhafa til brunaboðunar og þeirrar notkunar, er bæjarstjórn og lögreglustjóri samþykkja.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð eða halda uppi góðri reglu eða öðrum löglegum skipunum þeirra. Lögregluþjónar geta krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem þeir ná til, til þess að afstýra óreglu eða óspektum. Ef lögregluþjónar eða þeir, sem

74 kvaddir hafa verið til aðstoðar lögreglunni, verða í skyldustarfi sínu fyrir skemmdum á fatnaði, þer þeim bætur úr bæjarsjóði eftir mati tveggja manna, en bæjarsjóður á aðgang að þeim seka.

Nú er um slys að ræða á lögregluþjóni eða hjálparmanni hans við slík skyldustörf, og greiðir þá bæjarsjóður meðul öll, læknis- og sjúkrakostnað, er eigi greiðist annars staðar frá.

II. KAFLI

Ákvarðanir til þess að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra eða umsjónarmanns vatnsveitunnar.

Enginn má snerta við brunaboðum bæjarins, nema þurfi til þess að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma.

12. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til þess að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, er leyfið tekur til. Börn eða unglingar yngri en 16 ára mega ekki selja vörur á almannafæri nema með leyfi barnaverndarnefndar. Þó er börnum 8 ára eða eldri heimilt að selja dagblöð og fréttu. Með leyfi lögreglustjóra má selja á almannafæri aðgöngumiða að útisamkomum, dagskrár og annað þessu skylt að hans dómi.

Íslenzkar afurðir getur heilbrigðisnefnd heimilað að selja á torgum eða annars staðar, enda sé öllum gildandi ákvæðum um slíka sölu fullnægt.

Bannað er sölumönnum eða öðrum að gera vart við sig með ópi, köllum eða söng frá náttmálum til dagmála.

Um sölu á fiski getur bæjarstjórn sett reglur, sem fullnægi kröfum heilbrigðisnefndar um þrifnað og hreinlæti.

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsríðum, húspökum, girðingum, í garðshliðum eða á stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir, né fara inn í hibýli hans í söluverindum. Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur, að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Stéttir fram með götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum, eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni. Ljái, gaddahrifur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotið af, má aðeins flytja eftir götum sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að opið viti upp.

15. gr.

Á almannafæri má eigi leggja eða setja nokkuð það, er tálmar umferðinni. Þó mega þeir, sem flytja að sér vörur, eldivið, hey eða annað slíkt, og eigi geta

lagt það frá sér á sjálfs sins lóð, leggja það á torg og götur meðan á flutningum stendur, en gæta skal þess, að það geri sem minnstan farartálma.

74

20. marz

Að flutningnum loknum skulu þeir hreinsa vandlega götuna eða torgið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsynlegt er til þess að fylla þá og tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar, sem notaðar eru til fólks- og vöruflutnings, og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

16. gr.

Á götum, gangstéttum eða annars staðar á almannafæri má ekki vinna neina vinnu, er tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, t. a. m. höggva eða mylja grjót, járna hesta eða því um líkt. Eigi heldur hrista gólfteppi, víðra sængurföt eða hengja föt eða þvott til þerris eða þess konar, af veggsvölum eða gluggum, er vita að almannafæri.

17. gr.

Vöruskápa, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þessháttar má ekki hengja utan á hús á almannafæri, þannig að óþægindi verði að, að dómi lögreglunnar. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má ekki láta standa jurtaþotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður.

Eigi skal leyfilegt að setja upp sjálfsala.

18. gr.

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, snjóboltum, nöglum, fiskúrgangi, hálm, ávaxtahýði, pappírusrusli eða öðru þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er haft getur í för með sér hættu, óþrifnað eða óþægindi fyrir vegfarendur.

19. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 20 á tímabilinu frá 1. september til 14. maí, og ekki seinna en kl. 22 frá 15. maí til 31. ágúst, nema þau séu í fylgd með fullorðnum.

Lögreglan getur bannað börnum að vera á bryggjum og bryggjupöllum, ef þau ganga þar ekki að vinnu né eiga þangað brýnt erindi að dómi lögreglunnar.

20. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins né raska þeim á neinn hátt, nema hann hafi til þess leyfi veganeftndar og samþykki lögreglustjóra. Slíkt verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því dimma fer að kvöldi til þess bjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur eða skipað fyrir, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í saml lag aftur á kostnað þess, er átti að framkvæma verkið.

21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru leyti, er eiganda þess, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglustjóra frá

74 áður en verkið byrjar og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal
20. marz haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur, til þess að afstýra farar-
tálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki
leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjórinn leyfir, og eigi má það
leggja lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leifar af verkefni og annað, er af bygg-
ingunni stafar, skal eigandinn færa burtu, er húsgerðinni er svo langt komið, að
því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til þess að afstýra
hættu eða farartálfa skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess. Nú
brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt án þess að annað sé gert í staðinn,
og er þá eiganda skylt að ganga svo frá húsnaðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður
eða óprýði af.

22. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar
og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur og þeir, sem
nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum
skal vera að minnsta kosti 20 cm há brík og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir
stigir, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málningu, gluggaþvotti eða þess
konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járn göddum að neðan, ef
stiginn er meira en 4 metra langur.

Lausir stigir mega ekki standa við húsvegg á almannafæri nema meðan verið
er að nota þá.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða ef hann er eigi
tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

23. gr.

Nú er hús eða hluti af húsi svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji eða falli
niður, eða það er þannig byggt, að hætt er við að járn fjúki af þaki eða veggjum,
og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og boðið eiganda eða umráða-
manni hússins að gera þær umbætur á því, að eigi geti valdið hættu fyrir vegfar-
endur. Auk þess getur lögreglustjóri látið rífa húsið á kostnað hlutaðeiganda. Sama
gildir og þegar grjótgörðum, skíðgörðum eða annarri girðingu liggur við falli.

24. gr.

Öll áhöld, sem notuð eru til þess að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru
úr húsum, sem liggja á almannafæri, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem þau
nota, skulu vera áreiðanlegir menn.

25. gr.

Nú álitur veganeftnd, að síldarbryggjum, síldarpöllum eða öðrum mannvirkj-
um innan lögsagnarumdæmisins sé svo áfátt, að aðgerðar þurfi við, svo sem t. d.
þegar göt eru á bryggjum eða síldarpöllum eða mannvirkin eru svo fúin eða sprungin,
að þeim, sem fara um, geti að álitu veganeftndar, stafað hætta af, og getur vega-
neftnd þá heimtað af eigendum mannvirkjanna, að þeir gangi svo frá þeim, sem
veganefnd telur þurfa, svo hættulaust sé.

Nú er aðgerð ekki framkvæmd svo fljótt, sem veganeftnd telur þurfa, og getur
hún þá látið aðgerðina fram fara á kostnað eigandans.

Nú er eigandi eða umráðamaður mannvirkis, sem aðgerðar þarf, ekki við-
staddur í bænum eða eigi næst til hans hér á landi, og er þá bæjarstjórn heimilt
að framkvæma aðgerðina á kostnað eigandans án tilkynningar.

26. gr.

Þegar ís leggur á höfnina, má enginn fara út á isinn fyrir en hann er orðinn vel heldur. Þyki lögreglustjóra isinn eigi nógu traustur, skal hann banna alla umferð um hann.

74

20. marz

27. gr.

Eigi má kasta í höfnina eða fjöruna grjóti, möl, sandi, ösku, dauðum fiski, sild, matarleifum, slori, fiskúrgangi, rusli né öðru sliku og ekki skilja nokkuð slíkt eftir nema fyrir utan línu, er hugsast dregin úr Vogarskeri í Selvíkurnef.

28. gr.

Nú gengur kjallaraop út að stétt eða götu og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera handrið úr járnri eða öðrum málmri beggja megin við þau, og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera frá því dimma tekur að kvöldi unz hjart er að morgni. Í kringum birtugrófir við stétt eða götu skal setja handrið úr járnri eða öðrum málmri, eða nægilega sterkar járngrindur yfir, jafnhátt stéttinni eða götunni. Handrið samkvæmt þessari grein mega ekki vera lægri en 60 cm.

29. gr.

Sildarnætur má aldrei breiða til þerris yfir götur kaupstaðarins, gangstéttir eða annars staðar þar sem umferð er mikil. Timbur má ekki liggja laust á verzlunarlóðinni eða þakjárn eða slíkar vörur, þannig, að þær geti fokið í hús eða götur.

30. gr.

Lögreglustjóri getur ákveðið um lengri eða skemmri tíma, að engin skot skuli leyfð á Siglufirði innan línu úr Vogarskeri í Selvíkurnef.

III. KAFLI

Almennar umferðareglur.

31. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum eða bendingum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Allir vegfarendur skulu samstundis vikja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðþekkt hljóðmerki (sbr. 45. gr.).

32. gr.

Stéttir meðfram götum skulu aðeins ætlaðar gangandi mönnum og mega menn ekki halda kyrru fyrir eða staðnæmast þar svo lengi, að truflun valdi að dómi lögreglunnar. Eftir gangstéttum má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, handkerur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna. Fótgangandi vegfarendur skulu, er þeir eru á ferð um götur bæjarins, vegi eða torg, að jafnaði halda sér á gangstéttunum, þar sem þær eru fyrir hendi. Þeir, sem ganga eftir götum eða stígum, þar sem engar gangstéttir eru, eða vegna þess, að þeir, sakir þrengsla á gangstéttinni, verða að vikja út á götuna, eða þurfa að ganga yfir hana þvera, skulu veita umferðinni nána athygli og vikja þegar til hliðar, er viðvörunarmerki eru gefin. Ef

74 fótgangandi vegfarendur fara yfir götuna, skulu þeir fara beina stefnu yfir þvera
20. marz götuna og yfir gatnamót er bannað að ganga á ská milli horna.

Vegfarendum er óheimilt að láta fyrirberast á götum eða stígum lengur en nauðsyn krefur til þess að komast leiðar sinnar. Gildir þetta jafnt þótt umferð sé engin samtímis, á sama stað eða nærliggjandi svæði.

33. gr.

Með hesta og ökutæki má aðeins fara eftir þeim hluta götunnar, sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum né vegum, sem ætlaðir eru til annarrar sérstakrar notkunar. Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn ákveðið einstefnuakstur, bannað akstur, reið eða hljóleiðar um einstakar götur, enda sé auglýst á gatnamótum hvaða umferð er bönnuð.

34. gr.

Allir, sem fara um götur bæjarins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, riðandi, í vagni, í bifreið, á hjóli eða öðrum fararkosti, skulu halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu, og svo nærri götubrún eða gangstétt sem auðið er.

Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til hægri handar, þó ekki meir en nauðsyn krefur.

Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá biða, sem hefur farartæki á vinstri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu, að sýna fyllstu nærgætni og varkárni við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Þeir, sem fara um gangstéttir, skulu víkja til vinstri handar en eru þó ekki skyldir til að víkja út á akbrautina, sé hún á vinstri hönd.

35. gr.

Um götuhorn skal aka í kröppum boga, ef snúið er til vinstri handar, en í löngum boga, ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir hest eða ökutæki, sem á undan fer. Þegar ekið er út úr hliðum eða um vegamót, skal farið hægt.

36. gr.

Það er bannað að aka eða riða á móti hópögngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst, þegar fólk streymir af íþróttavelli o. þ. h.

Ekki má aka eða riða um götur, þar sem fólk hefur safnazl saman til að hlusta á hornablástur eða þess háttar, nema með leyfi lögreglunnar.

37. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri, og skal snúa farartækinu þannig, að hlið þess sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðrinum. Ekki má nema staðar þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

38. gr.

Með hesta eða ökutæki má ekki nema staðar á götum bæjarins, nema meðan ferming eða afferming á sér stað, og skal það gert gangstéttarmegin. Farþegar skulu og þeim megin stiga upp í farartæki og út úr því.

39. gr.

Bæjarstjórnin eða lögreglustjóri getur ákveðið, að bifreiðastjórar skuli ætíð, er þeir ætla að beygja fyrir götuhorn, eða til að fara yfir þvera götu, gefa merki um það í tæka tíð, til hvorrar handar þeir ætla að beygja. Sömuleiðis, að þeir gefi rautt ljósmerki, er þeir draga skyndilega úr ferð bifreiðar sinnar eða stöðva hana.

Bæjarstjórn eða lögreglustjóri getur ákveðið, að bifreiðastjórar, sem aka bifreið, er ekki hefur sérstök hliðarmerkjataki, svo og vagnstjórar, riðandi menn og hjólreiðamenn, skulu gefa merki, er þeir breyta stefnu, nema staðar eða draga verulega úr ferð, með því að rétta út hönd sína til hægri eða vinstri, eftir því til hvorrar handar þeir ætla að beygja, og með því að rétta sömu hönd beint upp, er þeir draga úr ferð eða stöðva, og að aðrir öikumenn, riðandi menn og hjólreiðamenn, skuli gefa þessi merki með því að rétta út hægri eða vinstri hönd, eftir því til hvorrar handar þeir ætla að beygja, og með því að rétta hönd beint upp, ef þeir draga úr ferð eða ætla að nema staðar.

40. gr.

Ef vegfarandi veldur slysi, hvort sem það er hans sök eða ekki, skal hann þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, og hjálpa þeim, sem slasast hefur, ef þörf gerist.

41. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að ökutækið beri það auðveldlega. Því skal vera fyrirkomið og fest svo, að ekki haggist.

Ökutæki, sem flutt er á mól, mold, mykja, sandur, fiskúrgangur o. þ. h., skulu vera svo gerð, að lögreglan telji við hæfi, svo að eigi sé hætta á, að úr þeim hrynji eða slettist. Þau skulu og vera lokuð, ef flytja á grút eða fljótandi efni e. a. þ. h. Nú er á þessu misbrestur og er þá öikumanni skylt að hreinsa óhreinindin burtu af götunni. Lögreglan getur einnig með valdi hindrað slíkan akstur, er brýtur í bág við lögreglusamþykkt bæjarins. Skylt er öikumanni að ganga þannig frá hlasi sínu, að engin hætta sé á að nokkuð geti fallið af hlassinu niður af ökutækinu. Skal hlasið svo bundið á ökutækið með netjum eða þéttum og sterkum höndum, að lögreglan telji við hæfi, einkum ef um tunnur, timbur, torf, mó eða annað lauslegt er að ræða. Aldrei má svo mikið háfermi vera á ökutækinu, að lögreglan telji hættu á, að það eða farmur þess geti slengt á eitthvað, er fyrir verður, eða oltið um.

42. gr.

Hjól á ökutækjum skulu vera slétt og nægilega breið, svo að ekki marki þau yfirborð gatna.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum bifreiðalaganna og þeirra laga, sem sett eru eða kunna að verða sett um umferðina

IV. KAFLI

Um bifreiðar.

43. gr.

Bifreið nefnist í samþykkt þessari hvert það ökutæki, sem knúð er áfram af aflvél í ökutækinu sjálfu og ætlað er til þess að flytja fólk eða varning. Samþykktin nær þó ekki til vagna, sem renna á spori eða ökutækja, sem notuð eru eingöngu af slökkviliði

44. gr.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álízt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra

74 umferð, eða á vorin meðan klaka leysir úr jörð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri 20. marz eða bæjarstjórn takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

45. gr.

Um gerð bifreiða fer eftir þeim lögum og reglugerðum, sem þar um gilda á hverjum tíma.

Á sérhverri bifreið, sem ekið er um lögsagnarumdæmi Siglufjarðar getur bæjarstjórn ákveðið tæki, sem lögreglustjóri tekur gild, og gefa má með greinileg merki um það, til hvorrar handar bifreiðastjóri ætlar sér að beygja, svo og um það, að hann dragi syndilega úr ferð bifreiðar, eða stöðvi hana (sbr. 39. gr.). Horn þau, sem notuð eru til þess að gefa með hljóðmerki innanbæjar, skulu þannig gerð, að þau gefi þægilegt, djúpt og einraddað hljóð. Um gerð hornanna ákveður lögreglustjóri nánar í samráði við sérfróða menn.

Ljós bifreiða, sem aka um bæinn, mega ekki vera svo sterk, né þannig stillt, að þau villi vegfarendum sýn.

46. gr.

Á bifreiðum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí, skulu vera ljós á þeim tíma, sem segir í eftirfarandi töflu:

7. jan. til 13. jan.	frá kl. 15,20 til kl. 9,50
14. jan. til 20. jan.	— — 15,40 — — 9,35
21. jan. til 27. jan.	— — 16,00 — — 9,15
28. jan. til 6. febr.	— — 16,25 — — 8,55
7. febr. til 13. febr.	— — 17,00 — — 8,25
14. febr. til 20. febr.	— — 17,20 — — 8,05
21. febr. til 27. febr.	— — 17,45 — — 7,40
28. febr. til 6. marz	— — 18,05 — — 7,15
7. marz til 13. marz	— — 18,30 — — 6,50
14. marz til 20. marz	— — 18,50 — — 6,25
21. marz til 27. marz	— — 19,10 — — 6,00
28. marz til 6. apríl	— — 19,30 — — 5,30
7. apríl til 15. apríl	— — 20,00 — — 5,00
16. apríl til 20. apríl	— — 20,40 — — 4,20
21. apríl til 27. apríl	— — 20,55 — — 4,00
28. apríl til 6. maí	— — 21,15 — — 3,40
7. maí til 15. maí	— — 21,45 — — 3,05
1. ágúst til 6. ágúst	— — 22,10 — — 2,55
7. ágúst til 13. ágúst	— — 21,50 — — 3,15
14. ágúst til 20. ágúst	— — 21,25 — — 3,40
21. ágúst til 27. ágúst	— — 21,00 — — 4,00
28. ágúst til 31. ágúst	— — 20,35 — — 4,20
1. sept. til 6. sept.	— — 20,10 — — 4,40
7. sept. til 13. sept.	— — 19,50 — — 5,00
14. sept. til 20. sept.	— — 19,25 — — 5,20
21. sept. til 27. sept.	— — 19,00 — — 5,40
28. sept. til 6. okt.	— — 18,35 — — 6,00
7. okt. til 13. okt.	— — 18,05 — — 6,25
14. okt. til 20. okt.	— — 17,40 — — 6,50
21. okt. til 27. okt.	— — 17,15 — — 7,10
28. okt. til 6. nóv.	— — 16,20 — — 7,30
7. nóv. til 13. nóv.	— — 16,20 — — 8,05

14. nóv. til 20. nóv.	frá kl. 15,55 til kl. 8,25	74
21. nóv. til 27. nóv.	— — 15,35 — — 8,50	20. marz
28. nóv. til 6. des.	— — 15,20 — — 9,10	
7. des. til 13. des.	— — 15,00 — — 9,35	
14. des. til 20. des.	— — 14,55 — — 9,50	
21. des. til 27. des.	— — 14,50 — — 10,00	
28. des. til 6. jan.	— — 15,00 — — 10,00	

47. gr.

Sérhver bifreiðareigandi, sem búsettur er hér í bænum, skal senda lögreglustjóra tilkynningu um bifreið sína áður en hún er tekin til notkunar, svo og um það, hvar bifreiðin verði geymd, þegar hún ekki er notuð. Lögreglustjóri lætur skoða bifreiðina og greiðir bifreiðaeigandi kostnaðinn. Fullnægi bifreiðin ákvæðum bifreiðalaga og reglugerða samkvæmt þeim og þessarar samþykktar, skrásetur lögreglustjóri hana og afhendir eiganda tvö merki með áletruðu F. og tölumerki, og skal festa annað framan á en hitt aftan á bifreiðina, og má ekki taka þau af henni eða hylja á nokkurn hátt meðan bifreiðin er notuð.

Eigendaskipti bifreiða skal bæði seljandi og kaupandi tilkynna lögreglustjóra skriflega. Utanbæjarbifreiðar mega því aðeins fara um götur bæjarins, að framan og aftan á þeim sé greinilegt skrásetningamerki þeirra.

48. gr.

Enginn má stýra bifreið, nema hann hafi ökuskirteini, er heimili honum að stýra bifreið. Meðan ekið er má bifreiðarstjóri ekki sleppa hendi af stýri bifreiðar sinnar, og varast skal hann að tala við farþega.

Bifreiðaeftirlitið ákveður, hve margir menn mega vera í einu í bifreið, ef hún er ætluð til þess að flytja farþega fyrir borgun, og mega aldrei vera í henni fleiri menn, enda skal bifreiðarstjóri ávallt hafa meðferðis skirteini bifreiðaeftirlitsmanns, er tiltekur farþegafjölda. Í hverri slíkri bifreið skulu vera til sýnis öll gildandi ákvæði laga og reglugerða um bifreiðar, svo og gjaldskrá.

Bifreiðarstjóri má ekki neita áfengra drykkja eða vera undir áhrifum áfengra drykkja við bifreiðaakstur.

49. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komizt verði hjá slysum, og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraði aldrei vera meiri en 18 km á klukkustund. Þar, sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðara en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarandur, gangstéttir né byggingar.

50. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar, þar sem hinir komast fram hjá.

51. gr.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sínu í tæka tíð, þegar hætt er við áreksfri.

Hætta skal hann að gefa hljóðmerki, ef hestar hræðast eða verða óróir og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum.

- 74 Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera ekki hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum. Þeim ber og að sjá um, að farþegar í vögn-um þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði. Óheimill er bifreiðarstjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

52. gr.

Bannað er að nota til eldsneytis á bifreið steinolíu eða annað, sem reykur stafar af.

V. KAFLI

Um reiðhjól.

53. gr.

Eigandi eða umráðamaður reiðhjóla ber ábyrgð á, að það fullnægi ákvæðum samþykktar þessarar, er það er í notkun með hans vitund og vilja. Hann ber einnig ábyrgð á öðrum brotum á hjólreiðaákvæðum þessarar samþykktar, ef hann lánar það unglingi undir 15 ára.

Bæjarstjórn, í samráði við lögreglustjóra, getur ákveðið, að skrásetja skuli hjá lögreglunni öll reiðhjól, sem notuð eru í umdæminu og þeim gefin einkenni, og er þá öllum hjólaeigendum skylt að koma með hjól sín á lögregluvarðstofuna eftir nánari tilkynningu lögreglunnar. Reglur þær, sem bæjarstjórn og lögreglustjóri koma sér saman um skulu birtar í Lögbirtingablaðinu og skal þar ákveða gjald fyrir skrásetningu og einkenni. Gjaldið rennur í bæjarsjóð, en bæjarsjóður kostar skrásetningu og einkenni.

54. gr.

- Þeir, sem fara á reiðhjóli um götur bæjarins, skulu gæta þess, sem hér segir:
- Á hjóli mega ekki í senn vera fleiri menn en hjólið er gert fyrir. Sá, sem stýrir hjóli, skal ætíð halda að minnsta kosti annarri hendi um stýrið og hafa báðar fætur á stigsveifum. Enginn má flytja með sér á hjóli hluti, sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina.
 - Á hverju hjóli skal vera bjalla, sem gefur hveitt hljóð, en ekki horn né annar hljóðgjafi, og skal hjólamaður láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri.
 - Ljósker, er snúi fram og lýsi fram undan sér skal vera á hverju hjóli, þegar farið er að skyggja. Ljós skal tendrað á þeim tíma, sem ákveðinn er til tendrunar á ljósum bifreiða í 46. gr.
 - Ökuhraði á hjóli má ekki vera meiri en 18 kílómetrar á klukkustund og þar sem hjólamaður sér skammt frá sér í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólið þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir né byggingar. Skylt er hjólamanntil að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða gerist órór.
 - Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær og ekki inn eða út úr hliðum.
 - Enginn má aka á reiðhjóli undir áhrifum áfengis eða ef honum af öðrum ástæðum er ekki treystandi til þess að geta stýrt hjóli örugglega.
 - Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, og hjálpa þeim, er slasast hefur, ef þörf gerist. Hjólamaður skal þegar nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki um það.

VI. KAFLI

Um reið, hestaflutning og akstur á götum bæjarins.

74

20. marz

55. gr.

Á almannafæri má ekki riða eða aka hraðara en á hægu brokki, og þar sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað, getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á undan þeim ganga.

Eigi má riða eða aka um gangstéttir bæjarins.

56. gr.

Það er með öllu bannað, að riða, beita fyrir vagni eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar, sem bita eða slá, skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur í ennis-topp eða tagl.

57. gr.

Ríðandi mönnum, lestimönnum og öðrum, er flytja farangur á áburðarhestum, er skylt að vikja úr vegi og jafnvel út af götunni fyrir vögnum og bifreiðum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunum, en nauðsynlegt er til þess að taka ofan eða láta upp klyfjar. Um reiðhesta gildir hið sama, eftir því sem við á.

58. gr.

Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sé hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Vagnar þeir, sem notaðir eru til mjólkurflutninga eða til annarra flutninga, sérstakrar tegundar, skulu gerðir eins og fyrir kann að vera mælt í sérstökum reglugerðum.

Aktygin skulu vera haldgóð og hesturinn vel girtur við vagninn. Sæti öku-mannsins á vagninum skal haga þannig, að hann sjái bæði vel framundan sér og til beggja hliða. Ef hlassið er svo fyrirferðarmikið, að það byrgi útsýnið, er öku-manni skylt að ganga vinstra megin við vagninn og teyma eykinn.

59. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfs, enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og vagni af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum. Vírsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuðið, fætur eða nára. Vagnhlass má ekki vera þyngri en svo, að hestum veiti létt að draga það.

60. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengdir séu saman. Það er bannað að festa sleða eða handvagn við aktól, sem hestum er beitt fyrir.

Tveir vagnar eða fleiri mega ekki aka samhliða. Eigi má nema einn maður riða við hliðina á vagni.

61. gr.

Ökumenn og ríðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri, nema annar maður haldi í taumana eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema meðan honum er gefið.

74

20. marz

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna, að því viðbættu, að á aktygi hestsins skal festa bjöllur, þannig gerðar, að til þeirra heyrast í hæfilegri fjarlægð.

62. gr.

VII. KAFLI

Um alifugla, gripi og fénað.

63. gr.

Alifugla má eigi hafa nema í tveggja metra hárrí hænsnavírnetsgirðingu eða annarri álíka girðingu, er lögreglan metur. Eigendur alifugla bera ábyrgð á, að alifuglar fari eigi inn í garða manna eða svæði, þótt ógirt séu. Nú er mishrestur á þessu, og getur lögreglan þá látið slátra alifuglanum á kostnað eiganda og selt, ef kostnaðurinn er ekki tafarlaust greiddur. Einnig getur lögreglan látið slátra þeim alifuglum, er hún telur eiga of illt eða eru til óþrifa. Er eigendum skylt að endurgreiða slátrunarkostnaðinn.

64. gr.

Allur geitfénaður er bannaður í Siglufirði innan Nesskriða.

Geitfé, sem hér eftir yrði flutt til lögsagnarumdæmisins innan Nesskriða, skal lóga á kostnað eigenda.

65. gr.

Bæjarstjórn kys þrjá menn í fjallskilastjórn til þriggja ára. Þeir skipta með sér verkum, ef bæjarstjórn hefur ekki öðruvísi ákveðið. Allar kindur á kaupstaðarlóðinni skulu reknar í afrétt fyrir 15. júní ár hvert, en fjallskilastjórn skal fyrirskipa fjárreksturinn í afrétt fyrir, ef hún telur henta. Er öllum fjáreigendum skylt að hlíta fyrirmælum fjallskilastjórnar um burtrekstur fjárins í afrétt, smölun afrétta og heimalanda og jafnar fjallskilastjórn kostnaðinum niður á fjáreigendum eftir fjáreign þeirra. Á tímabilinu frá því féð skal rekið í afrétt og til fyrstu gangna ár hvert, mega engar kindur finnast á verzlunarlóðinni, nema þær, sem eru hafðar í húsi eða girðingu, sem lögreglan tekur gilda, ella getur lögreglan látið slátra kindunum á reikning eiganda. Skemmdir búfjár (alifugla, sauðfjár og annars búpenings), usla og grasnám meta tveir óvilhalliir, dómkvaddir menn.

Að öðru leyti gefur bæjarstjórn út allar nánari reglur um fjallskil.

66. gr.

Enga gripi má reka ógætlega um götur bæjarins. Ársgömul naut eða eldri skulu ávallt leidd í nægilega traustu handi og a. m. k. tveir menn fylgja. Lögreglustjóri eða bæjarstjórn geta bannað að láta naut ganga með kúm innan umdæmisins.

67. gr.

Sauðkindur mega ekki ganga lausar á götum bæjarins, nema maður fylgi til að gæta þeirra. Eigandi greiði allan kostnað við handsömun og varðveizlu þeirra. Selja má kindurnar til lúkningar kostnaði þessum.

68. gr.

Á almannafæri mega hestar ekki ganga lausir, og lausa hesta má ekki reka um götur bæjarins, nema innanbæjarhesta, sem fluttir eru úr haga og í.

Fælnir og slægir hestar mega aldrei ganga lausir. Hesta, sem leika sér eða fara á hlaupum um götur bæjarins, skal handsama. Hesta, sem ráfa umhirðulausir um göturnar, skal lögreglan hýsa og fódra.

69. gr.

Á götum bæjarins mega ríðandi menn eigi teyma meira en tvo hesta við hlið sér. Eigi má heldur teyma meira en einn hest samhliða vagni eða hjóli, né fleiri en tvo lausa hesta samhliða.

70. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar þykja til þess að afstýra farartálma eða hættu fyrir vegfarendur.

71. gr.

Bæjarstjórn lætur annast um rekstur kúa á verzlunarlóðinni í haga og úr, og mega kúaeigendur eigi sleppa kúm sínum lausum, nema á afgirt svæði eða til þeirra, er bæjarstjórn hefur falið rekstur kúa í haga og úr. Bæjarstjórn getur gefið út nánari reglur um tilhögun rekstursins og annað, er þar að lýtur. Þar á meðal ákveðið hagagjald eða rekstursgjald á kú.

VIII. KAFLI

Um hunda.

72. gr.

Bannað er að hafa hunda í umdæmi Siglufjarðar. Þó mega bændur á jörðum umdæmisins utan Hvanneyrar og Hafnar flytja inn nauðsynlega smalahunda með leyfi dýralæknis.

Innan umdæmisins má ekki láta hund fara inn á landareign Hafnar eða Hvanneyrar. Bera eigendur hundanna og vörzluhafar þeirra ábyrgð á, ef út af er brugðið. Lögreglustjóri getur þó leyft hunda með fjárrekstrum.

73. gr.

Skylt er eigendum hunda innan lögsagnarumdæmisins að hafa helsi á hundum sínum með áletruðum stöfum SI. Bæjarsjóður leggur helsin til ókeypis.

74. gr.

Skylt er að hundahreinsun fari fram tvisvar á ári, vor og haust, og er hundaeigendum skylt að færa hundahreinsunarmanni hunda sína til hreinsunar, eftir ákvörðun hans.

Bæjarsjóður greiðir kostnaðinn við hundahreinsanir.

75. gr.

Allir óleyfilegir hundar, sem finnast á hinu bannaða svæði, eru réttdræpir. Kostnaðinn við dráp þeirra greiðir bæjarsjóður.

IX. KAFLI

Um friðun almenningseigna o. fl.

76. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almennra afnota eða til þrýði á almannaferi, svo sem kirkju, skóla, kirkjugarð, minnisvarða, götuljósker, björgunartæki, vatnsleiðsluþró, nafnspjöld á götum og húsum, brunahana, tré, blómsturgarða, girðingar og annað þess háttar, má enginn skemma, ekki heldur ata eða saurga, ekki rífa, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá.

74

20. marz

Enginn má skemma girðingar né setjast á þær eða klifra yfir þær eða upp á þær. Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreit eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

77. gr.

78. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikar eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum má enginn rífa upp eða færa burt né spilla eða saurga grafreitinn á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má eigi beita í kirkjugarðinum. Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

79. gr.

Bannað er að rífa hrís eða lyng innan lögsagnarumdæmisins eða fara inn á afgirt svæði, þótt eigi séu girt löggirðingu, nema maður eigi löglegt erindi.

X. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

80. gr.

Bæjarstjórn ákveður nöfn á götum og lætur festa upp töluspjöld og nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

Brot gegn reglum, er bæjarstjórn, í samráði við heilbrigðisnefnd, setur um umgengi um sundlaug, skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli, íþróttavelli og önnur opinber svæði eða hús til almenningsafnota, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari. Lætur bæjarstjórnin birta slíkar reglur á viðeigandi hátt.

81. gr.

Lögreglustjóri ákveður, hvar festa skuli upp opinberar auglýsingar, útgefnar af valdsmanni, útvegar auglýsingaspjöld eða auglýsingakassa í því skyni og sér um viðhald þeirra.

Bæjarsjóður greiðir kostnaðinn.

Bæjarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp aðrar opinberar auglýsingar.

Auglýsingar um sjónleika, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeiganda.

82. gr.

Uppfestar auglýsingar skal auglýsandi taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum.

Löglega uppfestar auglýsingar má annars enginn rífa niður, saurga þær eða gera þær ólæsilegar á nokkurn hátt.

XI. KAFLI

Um samkomur, knattborðstofur, veitingahús og almennar skemmtanir.

84. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er almenn veitingasala matar og drykkja, kaffi- og ölstofur, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lög- reglustjórnarinnar og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Hafa skal nægilegt starfsfólk og dyragæzlu eftir því, er lögreglan telur nauðsynlegt til þess að halda uppi reglu og þrífalegri umgengni. 74

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft og bæjarstjórn hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga og greiðasöluhúsa, sem eldri eru en þessi samþykkt. 20. marz

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

85. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í móðgandi, ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té nokkurs konar veitingar um fram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu matar eða drykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það sem í hans valdi stendur til þess að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu eða velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrífnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á að reglum þessum sé fylgt, að dómi lögreglunnar, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 83. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðvum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllum, að gefinni aðvörum, og loka veitingahúsinu.

86. gr.

Veitingahúsum, kaffihúsum, knattborðstofum og öðrum slíkum skemmtistöðum skal lokað kl. 23½ til 7, og allir gestir, sem hafa þar ekki næturstað, skulu farnir út eigi síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Knattborðstofum og öðrum slíkum skemmtistöðum skal auk þess lokað allar stórhátíðir og aðra helgidaga frá kl. 12—16. Þó getur lögreglustjóri leyft félögum, sem ekki hafa dansleika og þess háttar skemmtanir fyrir markmið, að hafa dansleika fram yfir lokunartíma, ef aðrir en félagsmenn og gestir þeirra taka ekki þátt í þeim. Þó skal hífýlum, er skemmtunin fer fram í, lokað kl. 23½ og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma.

Þó mega brúðkaup og önnur samsæti og boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

87. gr.

Enginn má setja upp knattborðstofu nema með leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og afnumið leyfi, ef hann álitur ástæðu til. Unglingar undir 18 ára mega ekki koma á knattborðstofur og er á ábyrgð knattborðsstofuhafa ef út af er brugðið.

88. gr.

Kvikmyndahúsum og öllum almennum skemmtisamkomum skal loka frá kl. 23½ til kl. 7. Þó er lögreglustjóra heimilt að veita undanþágu frá þessu ákvæði með samkomur, sem haldnar eru í góðgerðaskyni, til almenningsheilla eða til styrktar framfaramálum bæjarins.

89. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleiki, hlutaveltu, dansleiki, myndasýningar, samsöngva eða aðrar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, nema með leyfi lög-

74 reglustjóra. Þeim, sem fá þetta leyfi, er skylt að hlýta þeim ákvörðunum, er lög-
20. marz reglustjóri setur um löggæzlu og til þess að afstýra brunahættu, og greiða þann
kostnað, sem af því leiðir.

90. gr.

Skylt er þeim, er halda samkomur þessar, að hafa minnst tvo menn, sem lög-
reglustjóri útnefnir, sem dyraverði til þess að gæta reglu í og við samkomuhúsið.

Við allar opinberar samkomur skal slökkviliðsstjóri eða einhver sá, er hann
filnefnir úr slökkviliðinu, gæta þess að öll eldfæri séu í góðu lagi, og að eigi sé
farið óvarlega með eld í húsinu. Við leiksýningar og skrautsýningar ber þeim
manni að vera minnst svo klukkutíma í húsinu eftir að samkomunni er slitið.
Greiðir sá eða þeir, er skemmtunina halda eða húsið hafa á leigu, kostnað þann,
er af þessu leiðir til eftirlitsmanna.

91. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framansögðu hefur fengið leyfi til þess að halda
sjónleiki, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin
er að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bága
við reglu eða velsæmi. Ef misbrestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta
samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara burtu.

92. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá, er leyfi hefur fengið til þess
að halda skemmtanir samkvæmt framansögðu, noti það á þeirra lóð. Sömuléiðis
er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildir ástæður eru
fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti
er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

93. gr.

Unglingum innan 16 ára er bannaður aðgangur að almennum danssamkomum,
að veitingahúsum, kaffistofum eða öðrum slíkum veitingastofum, og almennum
kvikmyndasýningum, sem eigi eru ætlaðar fyrir börn. Barnaverndarnefnd getur
þó veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef unglingar eru í fylgd aðstandenda.

Þar sem unglingum er bannaður aðgangur að skemmtistöðum, mega þeir heldur
ekki hafa þar stöður og ber sá, er stendur fyrir skemmtuninni, ábyrgð á, að þess-
um ákvæðum sé hlýtt.

Á slíkar samkomur má engum leyfa aðgang, nema hann sanni, að hann sé
orðinn 16 ára. Heimilt er barnaverndarnefnd, á kostnað þess, er rekur veitinga-
stofu, kvikmyndasýningar eða aðrar samkomur, sem aðgangur er seldur að, eða dans-
félags, er það heldur samkomuna, — að skipa eftirlitsmann til þess að hafa eftirlit
með aðgangi unglinga að samkomunni, knattþórðsstofum eða veitingastofum. Lög-
reglustjóri úrskurðar kostnaðarupphæð við eftirlitið.

Heimilt er lögreglunni að reka alla út af dansleik eða dans-„klúbb“, sem eigi
geta sannað þegar í stað, að þeir séu 16 ára, og eigi hafa undanþágu barnaverndar-
nefndar samkvæmt framangreindu.

94. gr.

Í bæjarsjóð skal greiða 20 kr. af hverri kvikmyndasýningu og 10—30 kr., eftir
nánari ákvörðun bæjarstjórnar, af öllum skemmtunum nema fyrirlestrum, skemmt-
unum höldnum í góðgerðarskyni, eða til fjáröflunar kirkju eða kristnihalds, og
skemmtunum, sem bæjarstjórn undanskilur gjaldinu.

95. gr.

74

Nú er félag stofnað, sem hefur dansskemmtanir aðallega að félagsmiði, og gilda þá sömu reglur um aðgang unglinga undir 16 ára að danssamkomum slíkra félaga, og um aðgang þeirra að almennum dansleikjum.

20. marz

96. gr.

Við hvert veitingahús, veitingastofu eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera nægilega mörg snyrtiherbergi með vatnsmígildi, vatnssalernum, eftir nánari ákvörðun heilbrigðisnefndar, og skal gestum heimill aðgangur að þeim. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum og þeirra gætt á fullnægjandi hátt, meðan á veitingum eða samkomu stendur. Nú verður misbrestur á þessu, og getur lögreglan þá lokað húsinu um skemmri eða lengri tíma.

97. gr.

Nú telur heilbrigðisfulltrúi eða heilbrigðisnefnd umgengni, framreiðslu, framleiðslu eða annað starf starfsfólks í veitingastofu, matsöluhúsi, matvöruhúð, eða starfsmenn þar sem matvara er framleidd eða að einhverju leyti tilreidd eða handfjötluð, vera svo óþrifalega, að óhollusta eða sóttnæmi geti stafað af, og getur lögreglustjóri eða heilbrigðisnefnd þá krafizt, að starfsmaður sá, er þannig er ástätt um, láti þegar af slíkum störfum, ella lokað húsinu eða húðinni.

98. gr.

Nú er ofangreindum reglum, sbr. 83.—93. gr. og 97.—98. gr., þrátt fyrir áminningar, ekki hlýtt, eða ef ræsting (þar á meðal loftræsting), umgengni um veitingastofu, knattborðsstofu eða annað samkomuhús, eða einhverja klefa þess, einkum salerni eða mígildi, snyrtiherbergi, að áliti lögreglustjóra er sóðaleg eða húsakynni ósæmilega léleg, er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar og samkomur í samkomuhúsum þessum og loka þeim um stundarsakir, unz úr hefur verið bætt á fullnægjandi hátt að dómi heilbrigðisnefndar.

XII. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrifnað o. fl.

99. gr.

Á almannafæri má enginn fleygja hræjum, rusli eða öðrum óhreinindum. Í ræsi má eigi kasta neinu því, er stíflað getur vatnsrásina.

Sorpi, slori, ösku eða öðrum óhreinindum má eigi kasta annars staðar en þar, sem lögreglustjóri ákveður í samráði við heilbrigðisnefnd.

Heimilt er heilbrigðisnefnd á kostnað bæjarins að setja upp ilát á almannafæri, er vegfarendur mega kasta í smárusli.

100. gr.

Lifrabræðslu, síldarbræðslu eða spikbræðslu eða verksmiðjuíðnað má ekki setja á stofn á lóð bæjarins nema þar sem heilbrigðisnefndin til vísar.

Atvinna þessi, svo og síldarverkun öll, skal standa undir sérstakri umsjón heilbrigðisnefndarinnar, og eru þeir, sem þessa atvinnu reka, skyldir til þess að hlýða þeim fyrirskipunum lögreglustjóra og heilbrigðisnefndar, sem lúta að því, að allur þrifnaður sé viðhafður og allri hættu afstýrt.

74

20. marz

Stampa, opnar tunnur eða föt með lifur, grút eða áburði, má alls eigi hafa á almannafæri eða við götur bæjarins, né heldur skran eða nokkuð það, sem óðau leggur af eða er til óþrifnaðar.

101. gr.

102. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má eigi hafa í nánd við almannafæri nema í steinlindum gryfjum, vandlega byrgðum, enda veiti heilbrigðisnefnd samþykki til þess.

103. gr.

Skyllt er húseigendum eða lóðareiganda að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð í kringum hús hans eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum, sem liggja að götu.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðru, er óþrifnaður eða eldhætta getur stafað af, inn á annars manns lóð eða valda að slíkt berist inn á lóðina. Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burt á simm kostnað og gera ráðstafanir til þess að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns.

Undanþágu má heilbrigðisnefnd veita, þegar sérstakar ástæður mæla með því.

104. gr.

Þar, sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skyllt að leggja holræsi frá húsi sínu út í götuholræsið, og skal leiða allt skólþ frá því út í göturæsið, og skal vatnssalerni komið fyrir í húsinu. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu í göturæsið, eða rennum þeim, er liggja kunna út í göt-urnar, og sjá um, að afrennsli í þeim stíflist ekki.

Nú vanrækir húseigandi að leggja holræsi frá húsi sínu samkv. 1. mgr. eða að koma fyrir vatnssalerni í húsinu og framkvæmir þá holræsanefnd verkið á kostnað húseiganda.

105. gr.

Ekkert hús eða herbergi má vera svo hlaðið fólki, sumar né vetur, að heilbrigði íbúa sé hætta búin að áli heilbrigðisnefndar.

106. gr.

Polla, siki og tjarnir á leigðum lóðum kaupstaðarins, sem óhollusta stafar af að áli heilbrigðisnefndar, er lóðareigendum skyllt að fylla upp og þurrka eftir nánari ákvæðum heilbrigðisnefndar.

XIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

107. gr.

Enginn má nota skotvopn innan lögsagnarumdæmisins, nema hann hafi til þess leyfi lögreglustjóra, er einnig getur svipt hann slíku leyfi.

108. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem skylda hans er samkvæmt þessari samþykkt eða fyrirskipunum lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið framkvæma það. Kostnaður við þetta og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim

ráðstöfunum, er lögreglustjóri gerir til þess að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykktinni, greiðist af bæjarsjóði. 74
20. marz

109. gr.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af framkvæmd þessarar samþykktar og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr bæjarsjóði, m. a. auglýsingar lögreglunnar eða lögreglustjóra til þess að kynna almenningi ýmis ákvæði samþykktar bæjarins eða bönn til almennings.

110. gr.

Bannað er að hrækja á götuna eða gangstétt í bænum, nema í holræsi (ræsiop).

111. gr.

Lögreglustjóra og lögreglu er heimilt að banna alla umferð óviðkomandi fólks um bryggjur og út í skip.

Þegar svo stendur á, er hverjum skylt að svara lögreglunni afdráttarlaust, er hún spyr um erindi hans og metur hún þá, hvort erindi sé svo brýnt, að umferðaleyfi verði veitt.

112. gr.

Þegar sérstaklega stendur á getur bæjarstjórn sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna og unglinga allt að 16 ára.

113. gr.

Þegar mógrafir eru teknar í Siglufirði, ber að ganga svo vel frá gröfinni, slétta ruðning og síðan hreinsa þurkvöllinn, að eftirlitsmaður bæjarins, ef einhver er, en ella einhver úttektarmanna telji við hæfi. Ef út af bregður getur bæjarstjórn látið framkvæma það vanrækta á kostnað þess seka.

114. gr.

Bannað er að hafa ræsi og leiðslur úr fjósi, gripahúsi eða safngryfju í sambandi við hælæsi bæjarins eða láta alidýrasaur fara á annan hátt í gegnum holræsin.

XIV. KAFLI

Um staðgildi samþykktanna og refsíákvæði o. fl.

115. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir umdæmi Siglufjarðarkaupstaðar.

116. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að kr. 1000.00.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem ganga barninu í foreldrastað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

117. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal fara með sem almenn lögreglumál, og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í bæjarsjóð. Hagnað af broti sökumanns má gera upptækan í bæjarsjóð.

74

20. marz

Með samþykkt þessari er úr gildi felld lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðar-kaupstað frá 24. september 1939, svo og síðari viðaukar og breytingar.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 3. jan. 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóv. 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, til að öðlast gildi þegar í stað.

Í dómsmálaráðuneytinu, 20. marz 1945.

Finnur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

75

20. marz

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð frú Þórunnar Havsteen“, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra 20. marz 1945. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð frú Þórunnar Havsteen.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður frú Þórunnar Havsteen. Stofnaður á 50 ára afmæli Kvenfélags Húsavíkur með 2000 kr. gjöf frá manni hennar, Júlíusi Havsteen, sýslumanni, ásamt 1400 kr., sem einnig eru gjafir til félagsins þennan dag.

2. gr.

Sjóðurinn skal vera til líknar og styrktar börnum og unglíngum í Húsavík.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipast þannig: Formaður Kvenfélags Húsavíkur er ávallt sjálfkjörinn formaður sjóðstjórnar, en með henni í stjórn sitja: Sýslumaður Þingeyjarsýslu og kona úr Kvenfélagi Húsavíkur, kosin til eins árs í senn á hverjum aðalfundi félagsins.

4. gr.

Sjóðinn skal ávaxta á tryggan hátt, í verðbréfum eða sparisjóði. Þegar sjóðurinn er orðinn 5000 kr. — fimm þúsund krónur — má fyrst veita úr honum hálfa ársvexti, hitt leggist við höfuðstólinn, þar til hann er orðinn tíu þúsund krónur, þá má veita alla ársvexti.

5. gr.

Leysist Kvenfélag Húsavíkur upp og hætti að starfa, skal hreppsnefnd eða bæjarstjórn Húsavíkur kjósa árlega tvær konur í sjóðstjórnina til starfa með sýslumanni Þingeyjarsýslu.

Í stjórn Kvenfélags Húsavíkur, 13. febr. 1945.

Þórdís Ásgeirsdóttir,
form.

Sigríður Ingvarsdóttir,
ritari.

Helena Línal.

Lovísa Sigurðardóttir,
gjaldkeri.

Aðalbj. Jónsdóttir.